

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXI.

ZATURDAG den 4den MAART 1843.

N. 9.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 23 February 1843.

DE genen, welke eenige informatie zouden kunnen geven wegens zekere **WILHELMINA** of wel **JOHANNA WILHELMINA OVERBEEK**, die, in het jaar 1816 als Militaire vrouw naar de West Indië is vertrokken met het bataillon Jagers en aldaar in hetzelfde jaar zoude zyn overleden, worden verzocht daarvan opgave te doen ter Koloniale Secretary dezes eilands.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

DE ondergeteekende in kwaliteit van testamentaire Exccuteur van wylen **A. DRIAAN LINGSTUYL**, ook bekend onder den naam van **JOHANNES WILLEMS**, in leven gegageerd militair van het leger in de Oost-Indië, en alhier overleden op den 26 December 1842, roept by deze op al de genen, welke eenige pretentien ten zynen laste mogten hebben, ten einde dezelve tegen ultimo April aanstaande aan den ondergeteekende in te leveren.

Curaçao den 23 February 1843.
H. KIKKERT.

Publieke Verkoop.

DE ondergeteekenden, by vonnis van de Edele Regthand dezer kolonie, de dato 24 January 1843, benoemd tot Sequesters in den gecedeerden boedel van den Heer **GERARD STRIDDELS PLAATE**, maken hierby bekend, dat zy op Woensdag, den 15der aanstaande maand Maart, vóór het pakhuis van den eerstgenoemden, in de Heere Straat, by publieke opveiling zullen doen vercoopen, namelijk wanneer er vóór dien tyd zich geen koper uit de hand daarvoor zal opgedaan hebben.

De Plantagie **ORANJE BERG** en **DRIE KOPPEN SLAVEN**.

Curaçao den 24 February 1843.
JOSEPH FIDANQUE.
JACOBA VOS.

De tydingen uit China liepen tot den 14 October. De afbetaling der oorlogs contributie ging geregeld voort; de keizerlyke commissarissen hadden de engelsche gevolmagtigden vergezeld naar de plaatsen, welke voor den handel waren open gezet; er waren reeds proeven van Nanking thee in Engeland ontvangen, die in hoedanigheid en goedkoopden prys, die van Canton overtrof; de Engelschen betalen dezelfde inkomende regten als de Japannezen; en de vloot lag nog op de rivier van Nanking, die wel eenige overeenkomst heeft met de Theems. Het land aan de beide oevers van de rivier van Nanking was wel bebouwd. Dit rivier dal wordt ook wegens deszelfs vruchtbaarheid "het bloemryke land" genoemd; en men vindt er welvarende steden en dorpen en fraaije boeren woningen, welke alle geriefelykheden des levens aanbieden. De vloot werd overvloedig van slagvee en andere levensmiddelen voorzien; doch men weigerde om de zelve als geschenken aantenemen, op dat de Chinezen niet zouden denken, dat de Barbaren door den honger uit hun land gedreven, alleen maar gekomen waren om

eten te zoeken, zoo als reeds in hunne proclamatie is beweerd geworden. Alles werd met kontanten betaald. Het is ook om die reden, dat de oorlogs contributie niet te hoog is gevraagd geworden. Men wilde den schyn niet hebben van roovers of geldafpersers te zyn. Men wachtte slechts op de terugkomst van het ondertee-kende traktaat uit Engeland om hetzelfde in werking te brengen.

Het traktaat bestaat uit twee exemplaren, van groot papier met zwarte inkt beschreven, of liever met een penseel geschilderde letters. Er staan drie reeksen rode letters onder, bevattende de naamteekeningen der keizerlyke commissarissen. Nadat de koningin Victoria dezelve had ondertee-kend, is het groot zegel van het ryk, in een fraai bewerkt zilveren doosje besloten, aan dezelve gehecht, en het geheel is ingesloten in een kistje met rood fluweel omkleed. Wanneer de keizer dezelve heeft ondertee-kend, dan krygt de koningin er een terug, die als schildery in het paleis te Windsor zal gehangen worden.

De voornaamste beweegreden, die de Chinezen genoopt hadden om dit vredes traktaat aantegean, was deze: De noordelyke provincien leveren als graansoort alleen wit op, die, wel is waar, een voedzaam graangewas is, doch ook kostbaar wegens de bemesting, die derzelver aankweeking vereischt. De zuidelyke provincien leveren ryst, eene graansoort, welke in moerassige gronden wast en geene meststof vereischt. De bevolking der noordelyke provincien zoude zich niet kunnen staande houden, zoo er geen toevoer van ryst uit de zuidelyke provincien plaats had. Het plaatsen van een fregat in het kanaal onderschepte bygevolg den toevoer van ryst naar het noorden, en het was te voorzien, dat de honger het volk tot wanhoop zou gedreven hebben. Daarenboven waren de roovers met duizenden naar het tooneel des oorlogs getrokken om van de verwarring gebruik te maken en de stad Nanking te plunderen, welk stad meer dan een millioen zielen heeft, en waar de rykste adel zich ophoudt.

Toen de chinesche commissarissen aan boord van het admiraalschip het vredes traktaat getee-kend hadden, werd de chinesche vlag aan de groote mast geheschen, en dezelve werd met 21 schoten begroet. Het was een vrolyk gezicht voor de ingezetenen van Nanking om die vlag van een barbaarsch oorlogschip te zien wapperen, en de commissarissen schreven ook aan den keizer, dat aangezien de Barbaren berouw betoond hadden over hunne misdaden en beloofd hadden de veroverde steden, terug te geven, Z. K. M. nu uit genade aan hunne begeerten wel kon voldoen, namelijk om hun de 21 millioenen spaansche daalders te schenken, die zy zoo hoog noodig hadden, (misschien om hiervoor in hun land eten te koopen), om voor hun handel vyf havens van het hemelsche ryk te openen,

en om vergiffenis te schenken aan die schafuiten, die schoften, die schurken van Chinezen, die in dienst der Barbaren zyn getreden of hun eenige diensten hebben bewezen.

De Engelschen hebben, al hetgeen zy geeischt hebben, verkregen, uitgenomen een enig artikel, hetwelk zy hebben toegegeven, welke ook hunne stoffelyke belangen niet betrof.

De Chinezen hebben gedurende dezen oorlog weinig nationaliteit aan den dag gelegd. By zekere gelegenheid, dat de Tartaren en Engelschen tegen elkander op-trokken, stond de bevolking der stad Chinghae op eenen afstand om den uitslag van dien stryd te aanschouwen. Toen de Engelschen met gevelde bajonetten op de Tartaren inliepen en deze de vlugt namen, juichte deze bevolking den overwinnaars toe met handgeklap en een uitroep, dat geluk staat met onze *bravo*!

De Tartaren daarentegen hebben zich na het verlies van elk gevecht aan eene volslagene wanhoop overgegeven. Zy zyn gekoloniseerd, even als de militaire kolonien in Rusland. Zoo bestond bvb. het garnizoen der vesting aan het kanaal uit de aldaar wonende tartaarsche soldaten.— Toen zy zagen, dat deze vesting verloren was, weken zy in hunne huizen, sneden eerst hunne oude vaders en moeders, daarna hunne vrouwen en kinderen, en eindelyk zich zelve den hals af. Men begrypt niet, wat hen tot zulk eene wanhopige daad heeft bewogen. Misschien luiden hunne krygswetten, dat de soldaten, die eene vesting overleveren, gestraft zullen worden met de uitroeijing hunner gansche familie.

De Hollanders hebben getracht zich den oorlog tusschen Engeland en China te benuttigen. Zy zyn begonnen om opium op Java te planten, en zy hebben ook veel opium in de Levant aangekocht en naar Batavia gevoerd, in de hoop, dat de chinesche jonken, welke op Batavia varen, dit artikel zullen opkopen. Na het sluiten van den vrede van Nanking, zullen de Hollanders niet met de Engelschen kunnen wedyveren.

Het engelsche leger, uit Afghanistan komende, heeft in den grooten bergpas, die hun in January 1842 zoo noodlottig was, weer eenig verlies geleden, namelijk een honderdtal manschappen is er gedood en eenige bagage is er verloren gegaan.

Nu eerst was men levendig bewust hoe zwaar het leger, uit 13,000 vlugtelingen bestaande, het in deze bergpas te verantwoorden had. Heeft het overwinnende leger, dat alle voorzorgen genomen heeft om deszelfs terugtocht te dekken, het niet kunnen voorkomen het verlies van manschappen en krygsuitrustingen, hoe veel te meer dan een leger, dat vlugtende was en gebrek had aan levensmiddelen. Dwaas is het derhalve geweest een land te willen bezetten, dat door zulke natuurlyke grenzen van Indostan is afgescheiden. Afgha-

nistan is thans geheel aan deszelfs lot overgelaten.

Men heeft te Caboul een zoon van den overledene Schach Soodja in het bewind gelaten en hem de citadel der stad in handen gesteld, om een middel te hebben deze stad te kunnen in toom houden. Een andere zoon van dien Schach heeft zich tot Souvereine Vorst te Candahar opgeworpen; doch men denkt, dat geen hunner zich zal kunnen staande houden in het bewind over de onrustige Afghanen. Alle gevangenen der Afghanen in Indostan zyn ontslagen geworden, zelfs Dost Mahommed en de vrouw van Akhbar Khan. Thans is het officieel gemaakt, dat de Engelschen aan Akhbar Khan aangeboden hebben om zyn vader en zyne vrouw benevens alle gevangene Afghanen te verwisselen tegen de britsche krygsgevangenen; doch dat dit opperhoofd zyne gevangenen niet heeft willen uitleveren als tegen een verbaasd hoog losgeld. De Engelschen staan thans met Afghanistan in geene betrekking meer. Eene zeer hooge en breede bergketen scheidt hen van dit land.

Uit hunne veldtogten in dit land hebben zy derhalve geen ander nut getrokken, dan eenige aardrykskundige kennis en de overtuiging, dat het vruchteloos zou zyn om in lateren tyd dit rusteloos volk op nieuw te willen onderwerpen.

De jongste tydingen uit Algerië, bevattende de najaarsveldtogt, zyn zeer gunstig voor de Franschen; en deze legerberigten kwamen juist aan op het tydstip, dat de koning de kamers moest openen. De stammen, die eenmaal onderworpen waren, doch weder afvallig zyn geworden, onderwierpen zich andermaal, doch niet dan na zware tuchting en zekerder waarborgen. Zoo vroegen de Franschen van sommige afvallige stammen alle hunne opperhoofden, als gyselaars. De tuchting is zeer zwaar geweest. Een der stammen, die uit 30,000 zielen bestond, werd in de woestyn gedreven, waar byna al het vee en drie duizend menschen van dorst of van het drinken van vuil en siltig water omkwamen.

Ab-el-kader was nog niet in hunne magt, en zoo lang als deze in aanwezig is, zal Frankryk niet ligt in het gerust bezit van Algerië blyven.

De minister heeft in de kamer der vertegenwoordigers eene aanvraag gedaan van 120,000,000 franken, welke dienen moet tot drie oogmerken. Het eerste is het bekostigen eener geheime staatsraad, die de koning wil oprigten; het tweede is om stoomvaartuigen aan te leggen, die de gemeenschap tusschen Frankryk en Algerië onderhouden moeten; en het derde is om de eigenaars der beetwortels kultuur eene schadevergoeding te geven, ten einde die kultuur te laten varen.

Door den lagen prys der koloniale suiker is het voordeliger voor Frankryk deze suiker te verbruiken, en de landen, die te voren bestemd waren ter bebouwing van beetwortelen, tot de kultuur der aardappelen te bezigen. In dit geval moeten de beetwortelsuiker fabriekanten schadeloos worden gesteld. Ook klaagden de fransche kolonisten in de West-Indiën, dat de uitvoer hunner suiker naar alle andere landen, behalve naar Frankryk, verboden is, terwijl deze suiker in Frankryk zwaar belast is om de beetwortelsuiker fabrieken te begunstigen. Daarenboven heeft Frankryk een handels traktaat met Braziliën gesloten. Volgens hetzelfde wordt de invoer van fransche fabriekaten en wynen in Braziliën en van de produkten dezes lands onderling gemakkelijk gemaakt. Dit traktaat eischt derhalve, dat de hooge inkomen-

de rechten van den suiker in Frankryk afgeschaff worden.

Uit eene boodschap van den President der Vereenigde Staten zien wy, dat deze President aan het Congres eene som van 40,000 dollars vraagt, met oogmerk om een gevolmagtigde naar den keizer van China te zenden, tot het aangaan van een handels-traktaat. De Amerikanen mogen even als andere natien op Canton varen, doch staan daar blootgesteld aan allerlei verguizingen en vernederingen van wege de chinesche gezagvoerders. Zy moeten zich zelven titelen de barbaarsche vasallen van zyne hemelsche majesteit. Frankryk is er reeds zeer vroeg by geweest door een fregat derwaarts te zenden, die de Engelschen op de hielen is gevolgd. Toen er vóór Nanking over den vrede werd gehandeld, liet de kommandant van dit fransche fregat zich aan boord van het engelsche admiraalschip zetten en trad zelfs de kajuit binnen, waar de keizerlyke kommissarissen met den engelschen gevolmagtigde over den vrede in onderhandeling waren. De Engelschen waren echter wellevend genoeg om hem niet aftewyzen.

Als zyne hemelsche majesteit den vryen handel aan de Franschen en Noord Amerikanen toestaat, dan is het zyn belang om deze gunst ook aan de overige barbaarsche natien te bewyzen.

De koning der Franschen heeft niet alleen den franschen Consul te Barcelona tot ridder van het legioen van eer benoemd, maar ook den kommandant van het fransche oorlogschip in die haven, die de vlugtelingen aan boord heeft genomen. Insgelyks heeft de koning van Sardiniën, die oude bondgenoot van Don Carlos, dezen franschen Consul eene ridder orde geschonken. De engelsche ambassadeur te Parys daarentegen heeft zich by Guizot beklagd, dat deze Consul te Barcelona den opstand heeft aangestookt en verder behulpzaam is geweest. Ook heeft hy zich beklagd over de vyandelyke houding van Frankryk, die een observatie leger op de spaansche grenzen heeft doen byeen trekken.

Het schynt, dat er een Congres zal gehouden worden door de europesche mogendheden over de zaken van Serviën. De Serviers hebben op eene onwettige wyze gehandeld door hunne vorstelyke dinastie gewelddadig te veranderen. Hadden zy klagten tegen hunnen soeverein, zoo hadden deze voor het Congres moeten gebragt worden. Ook is er in het vredes traktaat te Adrianopolen, tusschen Rusland en de Porte, bepaald, dat de dinastie van Milosch de soevereiniteit van Serviën zou bekleden.

De Sultan heeft eindelyk gehoor gegeven op de vertogen van de europesche mogendheden, aangaande de zaken in Syriën. Hy heeft de albanesche troepen uit Syriën terug geroepen en over de Drusen en de Maroniten, die den Libanon bewonen, een gouverneur of prins benoemd uit hunne natie, waardoor men thans hoopt, dat Syriën zal bevredigd zyn.

Onder dagteekening van WEST ZAADAM, DEN 2 JANUARY, leest men het volgende in de *St. James Chronicle* van den 10 January:—

“Gisteren morgen had er een ongelukkig geval plaats. De toren, welke niet op, maar dicht by de kerk stond en welke men bezig was te repareren, viel onvoorziens in en begroef onder deszelfs puin hoop een klein aan denzelve aangrenzend huis, waarin zich een gezin van acht personen bevond, namelyk man, vrouw en vyf kinde-

ren en een mannelyke huisbediende, welke allen om het leven kwamen.”

Koning Willem Graaf van Nassau kwam op den 17 December, vergezeld van Hoogstdezelfs gemalin, in den Haag aan en stapte af aan het paleis van Noordeinde.

De augsburgsche Courant van den 30 December vermeldt, dat de schikkingen omtrent het huwelyk van Princes Clementine van Orleans met Prins Augustus van Saxe Coburg afgelopen zyn. De Prins zal in Frankryk zyn verblyf houden.

Dezelfde Courant vermeldt verder, dat de Roomsche katolyken in China om eenen vicaris apostoliek verzocht hebben. Z. H. de Paus zal hun dit verzoek inwilligen.

De Aartsbisschop van Posen en Guesen, de Heer Martin Dunin, overleed op den 26 December 1842, in den ouderdom van 69 jaren.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 28 February 1843.

NAMENS den HoogEd. Gestrengen Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie, wordt ter kennis van de belanghebbenden gebragt, dat de Koloniale Raad op Woensdag, den 15 der aanstaande maand Maart, des morgens te elf ure, in de Raadzaal op het Gouvernements huis zal zitting houden, tot het aanhooren van en beslissen over de bezwaren tegen de rekeningen der Contributie tot instandhouding der Schuttery over het loopend jaar 1843.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 3 Maart 1843.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 11 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 21 Onzen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pence als by de Publicatie van den 16 Maart 1842 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangevraagd onder de laatste acht dagen.

J. de Marchena.
A. Evertsz.
M. Fara
Sarah Maria Jutting.
James M. Kennedy.
Rachel Cardoze.

Jacob Moreno.
E. P. Soares.
Felipa Guimaraes.
Magdalena Florensis.
E. H. Lopez.

Curaçao den 3 Maart 1843.
De Commiss. belast met de
post-directie,
C. GORSIRA.

C U R A Ç A O .

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.

M A A R T 1843.

N. M. Woensdag den 1 te 1 u. 30 m. 's nachts.
E. K. Woensdag den 8 te 5 u. 16 m. 's morgens.
V. M. Donderdag den 16 te 1 u. 26 m. 's nachts.
L. K. Woensdag den 22 te 6 u. 1 m. 's avonds.
N. M. Donderdag den 30 te 7 u. 16 m. 's avonds.

Gisteren, te half vier ure in den namiddag, is de oorlogs korvet der Vereenigde Staten MARION, Kommandant ARMSTRONG, van Porto Rico, binnen deze haven aangekomen.

Verledene week hebben wy uittreksels van twee brieven van St. Thomas medege-deeld, bevattende berigten van de verwoesting, welke de verschrikkelijke aardbeving van den 8 February op de eilanden Guadeloupe, Antigua, St. Eustatius, St. Kitts, Nevis en Monserrat aangerigt heeft. In de Couranten van Antigua, tot de dagteekening van den 17 February, vinden wy de volgende berigten van deze droevige gebeurtenis:—

Met opzigt tot de vernieling van Point à Pitre wordt in de Courant van Antigua van den 17 February, het volgende verhaal me-

gedeeft uit den mond van den commandant der fransche oorlogsbrik Papillon:—

“De aardbeving had plaats op den 8 dezer, te half elf ure, en duurde voort vier minuten lang. De gansche stad Point à Pitre werd in een oogenblik gelyk met den grond gelegd. De weinige houten huizen, welke door de aardbeving gespaard bleven, werden vernield door eenen brand, welke in alle rigtingen der stad drie dagen lang aanhield. Slechts een getal van omtrent twaalf kleine houten huizen, gelegen in het oostelyke gedeelte der stad, bleef ongeschonden. De gansche uitgestrektheid der welbebouwde stad is maar een hoop puin van omtrent tien voeten hoog, door denwelke de onafgebrokene werkzaamheden van 300 zeelieden niet dan een kleinen doortogt, van twee à drie voeten breed, hebben kunnen daarstellen. Onder de ruïnen van slechts een gebouw (het amerikaansche Hotel,) werden er drie honderd lyken uitgehaald. De aarde opende zich op verscheidene plaatsen, en water en slyk spooten uit die openingen ter hoogte van 12 à 15 voeten. De brand was zoo hevig, dat van een kist, bevattende 1600 dobloenen gouvernements gelden, niets dan een klomp gesmolten goud overgebleven is.

“Vyftien honderd gekwetste personen zyn naar Basseterre gezonden geworden. Overal worden er lyken in eenen staat van verrotting gevonden, en men is verplicht dezelven op de plaats zelve te verbranden.— Men heeft berekend, dat er reeds omtrent 3000 personen dood gevonden zyn. In een geheele straat ontkwam slechts ééne vrouw den dood. Geen stuk eigendom is behouden gebleven; geen enkel inwoner van Point à Pitre bezit eene schelling aan waarde. Drie dagen lang bleven de genen, die den dood ontkomen zyn, zonder eenig voedsel te genieten; op den 11 kwam er het fransche stoomschip *Gomer* van Martinique aan met 3000 rations.

“Men had nog geene tyding van het binnenland; doch het schynt, dat het gansche gedeelte van het eiland, waar Point à Pitre stond, gelyk met de grond geslecht is.”

Martinique en Dominique hebben weinig van de aardbeving geleden. Er had geene uithasting van den vuurspuwende berg Souffriere, in Guadeloupe, plaats, gelyk men vermoed had. Op het tydstip der aardbeving bevond zich een huisgezin in de nabyheid van dezen berg, die er gegaan was om den vulkaan te bezigtigen. Zy bevonden zich in groot levens gevaar, door den val van een deszelfs rotstoppen. Sedert de aardbeving had men nog onderscheidene ligte schokken gevoeld.

Met opzigt tot het eiland Antigua wordt het volgende medegedeeld:—

Deze aardbeving, zegt men, is zonder wederga in derzelver verschrikkelykheid, zy heeft buitengewoon lang geduurd, en was zeer vernielend in derzelver uitwerking. In minder dan drie minuten tyds heeft zy doen instorten of zwaar beschadigd bykans al de windmolens, stoomwerktuigen en de gebouwen van de suikerwerken op dat eiland, en er onbruikbaar gemaakt al de kerken en andere publieke en byzondere gebouwen.

De door de aardbeving veroorzaakte schade vereischt verscheidene millioenen ponden sterling om te worden hersteld.— Zoodanig was de schade, welke de woonhuizen in de stad St. John geleden hebben, dat verscheidene huisgezinnen huisvesting aan boord van de schepen in de haven hebben moeten zoeken. Het getal gebouwen, welke in de stad en de plantagien verwoest zyn geworden, is zeer groot; men had hetzelfde nog niet bepaaldelyk kunnen opgeven. Er is geen gebouw in de stad noch op de plantagien, welke niet meer of minder schade geleden hebben.

Tot het jongste bericht toe, dat ingewonnen was met opzigt tot het verlies van leven op Antigua, bedroeg het getal lyken slechts acht.

Sedert den 6 April 1690, toen Antigua bykans geheel verwoest werd door eene zware aardbeving op de Eilanden St. Christopher en Nevis, is dat eiland gespaard gebleven van dergelyke natuurbezoeking. Vele jaren zullen er verloopen, zegt men, voor dat hetzelfde dien toestand van welvaart zal herkrygen, waarop het zich bevond, vóór het tydstip dezer noodlottige gebeurtenis. Zonder den bystand van buiten zal het zich niet kunnen herstellen.

De ingang van *English Harbour* is ontoegankelijk geworden voor groote vaartuigen, door de instorting van groote rotsbrokken der beide heuvels, welke deselve bedekken. Alleen zeer kleine vaartuigen zullen er door kunnen varen.

Uittreksel uit eenen brief, gedagteekend St. Eustatius den 10 February 1843.

“Woensdag den 8 February zal van nu af aan voor altyd met siddering worden herdacht door elk, die denzelven in dit jaar te St. Eustatius heeft beleefd. Als of de rampen, die dit ongelukkige eiland sedert zoo vele jaren teisterden, niet genoeg waren, moest eene buitengewoon zware aardbeving zich daarby voegen om de ongelukkige bewoners te berooven van het geen orkanen hadden gespaard en zelfs door de knagende tand des tyds uit medelyden scheen te zyn ontzien.

“Omstreeks kwart over tien, in den voormiddag, van gemelden dag, werd de bevolking op het onverwachts verontrust door een dof onderaardsch gedruisch en gelyktydige beweging van den grond, welke in het eerst zacht, hand over hand toenam, en eindelyk zoo sterk werd, dat slechts zeer weinigen zich konden staande houden, en elk, welligt niemand uitgezonderd, niet anders verwachtte, dan door de vallende steenen verpletterd of door de aarde te worden verzwolgen.— Ik bevond my op myn bureau, hetwelk zich op eene tweede verdieping bevindt, en begaf my eenige seconden, na het begin van den schok, naar omlaag op de plaats van het gebouw, doch daar gekomen zynde, vond ik, by de toenemende beweging van den grond, het niet veilig er te vertoeven, maar spoedde my door de poort naar een twintig schreden verwyderd open stuk grond, in front van het fort Oranje. Tot hier verkeerde ik nog steeds in de gedachte, dat de schok niet zwaarder zoude zyn, dan die, welke ik hier reeds vroeger had bygewoond, en geen de minste schade had aangerigt; doch tot myne groote ontsteltenis, vermeerderde de schudding met elk oogenblik op eene zoo verwaarlyke wyze, dat ik het opgevat besluit, om huiswaarts te gaan ter bescherming van myn gezin, voor het oogenblik moest opgeven, daar ik het als onmogelyk beschouwde, myne woning te bereiken, wegens het gevaar van vallende muren en gebouwen. Meer dan een minuut bragt ik hier door in een gemoeds toestand, dien ik niet zal ondernemen te beschryven. Het is overbekend, dat de aardbeving zelfs voor het redeloos dier vreeslyk is, hoeveel te meer voor den mensch, wiens werkzame verbeelding van alles de gevolgen berekent en dezelven by den minsten indruk van schrik vergroot; hier echter was de wezenlykheid genoeg om yzing in het stoutste hart te weeg te brengen. De grond opende zich op onderscheidene plaatsen en uit elke spleet loeide een geraas als van den donder, de huizen zwichten en zweefden onder een geweldig kraken, op eene ontzettende wyze, gelyk schepen in eenen storm. Niet verre van my af vlugtte eene vrouw uit een huis op het oogenblik, dat een gedeelte van den muur naast haar naar beneden stortte. Weinige schreden verder scheurde zich een stuk van den rotawand 300 voeten in de diepte, meer dan halverwege de breedte van het oude pad met zich nemende, eenen gapenden afgrond latende, waar een oogenblik vroeger drie menschen lagen nedergeknielt. Thans drong de gedachte aan de mynen my onwederstaanbaar naar huis, en my aan de bescherming van het Oppervezen overgevende, liep ik zoo snel als de beweging van den grond, de puinhopen en de in de straten geknielt liggende menigte my toelieten, derwaarts.— Den Hemel zy gedankt, hier waren allen wel; schoon binnen 's huis kasten en meubelen, glaswerk en serviezen gebroken en tot gruis gemalen, door elkaar lagen; en buiten, de keuken, de oven en de muren van de plaats met den grond gelyk waren, en een klein eind verder de grond op vele plaatsen verscheidene ellen breed was weggezonden. De Voorzienigheid had hen gespaard te midden van de vreeslykste verwoesting.

“Meer dan twee volle minuten, volgens de nauwkeurigste berekening, dewelke door ettelyke toevallige omstandigheden bevestigd is, hield deze aardbeving aan, na verloop van welken tyd de top des berge (*the quill*) nog geheel in een wolk van stof was gehuld, veroorzaakt door het instorten van een groot gedeelte van deszelfs oostelyken buitenrand. De schade, die het eiland in deze twee minuten heeft geleden, is, zonder krachtadigen bystand van elders, onherstelbaar. Het kerkgebouw is op zes plaatsen, en de muren van den

toren zoodanig van een gescheurd, dat hetzelfde waarschijnlijk met den eersten harden wind zal instorten; zoo niet, dan moet hetzelfde tot den grond worden afgebroken, daar de breuken geheel door en door van boven tot beneden loopen en meer dan een half voet zyn uitgeweken. De kapel der Methodisten is eene ruïne, schoon dezelve nog staande is gebleven, vrees men echter er naby te komen om dezelve aftebreken. De twee wegen, die van het boven naar het beneden dorp leiden, zyn de een door de afgescheurde rotabrokken en aarde geheel opgestopt, de andere en meest noodzakelyke door atbrokkeling van boven geheel weggenomen, zoodat er voor een groot gedeelte een nieuwen weg zal moeten worden gemaakt. Het fort Oranje is gesloopt, en de gebouwen zyn vernield; er kan geen stuk geschut worden afgevuurd zonder gevaar van het geschut tegelyk met de muren in de diepte te zien storten. In de dorpen is schier geen huis, welke muren, keukens en schoorsteenen niet zyn neêrgerstort of afgescheurd en gekraakt. Op de suikerplantadjes is de schade voor alsnog niet berekenbaar; de stookhuizen zyn ingestort of onherstelbaar beschadigd; derzelver tien à twaalf ellen hooge schoorsteenen zyn by sommigen door het dak in de koperen kookketels gestort en hebben dezelven waarschijnlijk vernield. Er is eene Commissie benoemd om alle geleden schade optenemen en dezelven te begrooten. Onder alle deze verliezen echter heeft de kolonie geen enkel menschenleven verloren, hetwelk, behalve aan de byzondere genade en bescherming van den Almagtigen, daaraan moet worden toegeschreven, dat de meeste huizen van hout en slechts zeer weinigen van steen zyn gebouwd; dat de bevolking gering en zeer verspreid is; en dat zy allen zender uitzondering zich in de open lucht begaven en de nabyheid van metselwerk zorgvuldig ontweken. Ik voeg hier ten slotte nog by, dat de schok zich schynt te hebben bewogen van het Z. O. naar het N. W. en dat, volgens van tyd tot tyd inkomende berichten, de naburige eilanden meer hebben geleden dan St. Eustatius.”

Uittreksel uit eenen brief, gedagteekend St. Martin, den 13 February 1843.

“Den 8sten dezer omtrent half elf ure des voormiddags ondervonden wy een hevigen schok van aardbeving, dewelke tusschen de drie en vier minuten geduurd heeft. De beving der aarde was zoo sterk, dat de grond als golven heen en weder ging, zoo dat ik met moeite op de been bleef, hetgeen ons deed duchten elk moment ingezwelgd te zullen worden. Het geheele strand schourde open ter breedte van drie à vier duim, hetgeen echter dadelyk wederom sloot zonder eenige ongelukken te veroorzaken. De schade, die wy geleden hebben, is van weinig belang. De muren achter het raadshuis zyn ingestort, zoo ook een gedeelte van een der bastions en courtine met het kruidmagazyn op het fort Willem. Twee steenen gebouwen zyn eenigzins beschadigd en eenige muren heiningen omvergeworpen. Wy zyn door Gods goedgeheid gered van een voor ons onberekenbaar ongeluk. Omiddelyk werd er in de drie kerken godsdienstvereeniging gehouden, en op gisteren werd op last van het gouvernement dankzegging in alle kerken gedaan, alwaar een talryke schaar byeen verzameld was om de Voorzienigheid voor hun behoud te danken. Des avonds van den 8 hadden wy om 10 ure en in den morgenstond van den 9 om 4 ure wederom twee schokken, echter van weinig beduidenis. Sedert dien tyd hebben wy dagelyks ligte schokken gevoeld.”

De *Weekly Register*, eene Courant van Antigua van den 10 February, deelt een bericht mede van de gesteldheid van het weder in Jamaica. Zware regens hadden er zonder tusschen pozing reeds weken, ja zelfs maanden lang voortgeduurd. Geen inwoner van dat eiland kan zich herinneren ooit zoo zwaar en aanhoudend te hebben zien regenen. Op den 9 January nog kon de post, wegens aanhoudende regens, van Port Antonio niet vertrekken. Wanneer de regen nog langer mogt aanhouden, zou de gemenschap tusschen Port Antonio en Kingston eenigen tyd afgebroken blyven. Sedert verscheidene weken reeds waren bykans alle bezigheden opgehouden. De rivieren hadden reeds aanzienlyke schade aangerigt en verwekken groote bekommering. Een gedeelte van de *Buff-Boy* was weggespoeld door de waterstromen. De *Baptist Chapel* is geheel vernield, en het oude *Court House* heeft zware schade geleden. Eenige huizen vielen in en anderen waren weggespoeld.

Welk een contrast met Curaçao levert dit bericht op. Hier was de regen gedurende het gansche regen seizoen zeer ligt en van zeer korten duur, als ook zeer plaatselyk, dermate, dat er op sommige plaatsen niet eens geplant is geworden; op andere is er geplant geworden, doch de regen was ongenoegzaam om de maïs te doen kermen en wassen.

Ingevolge de *St. James Chronicle* van den 7 January jongstleden had eene deputatie der belanghebbenden van de Britsche West Indische Kolonien zich by Lord Stanley, Minister voor de Kolonien van Groot Brittannië, vervoege, ten einde schikkingen te maken om emigranten te zenden van de Westkust van Africa naar de britsche West Indische Kolonien. Er werden onderscheidene schikkingen voorgesteld, waarvan eenige de goedkeuring van Lord Stanley wegdroegen. De voornaamste schikkingen, waarover men in deze byeenkomst overeen gekomen is, komen hierop neder:—

Zoodra de plannen van het gouvernement derzelve volkomen beslag zullen gekregen hebben, zal Lord Stanley den Gouverneur van Sierra Leona de magtiging verleen om eene proclamatie uittevaardigen, aankondigende het voornemen van Harer Majesteits gouvernement om zich te belasten met de algemeene bestiering en de kosten van de emigrantie naar de West Indiën en met de behoorlyke bescherming der emigranten. Verders zal de Gouverneur van Sierra Leona aanbevolen worden om de emigratie by alle mogelyke wyze aantemoeuigen.

De Koloniale Secretaris had niets tegen om den Gouverneur van Sierra Leona de magtiging te geven ten einde zonder verwyl al de door de britsche kruisers prys gemaakte slaven naar de West Indiën te zenden, om aldaar in de daartoe bepaalde kolonien te worden verdeeld. Dit moet echter geschieden met de volle toestemming van de slaven.

De Secretaris had echter zyne toestemming geweigerd om deze voorloopige maatregelen uittebrengen tot de emigratie naar de britsche nederzettingen aan de rivier Gambia.

De neger emigratie van de Vereenigde Staten van Noord-Amerika naar de kolonien, eene byzondere zaak uitmakende, moet daarom afzonderlyk behandeld moeten worden.

Alle emigranten van de Westkust van Africa naar de West Indiën zullen geschieden op vaartuigen, gehuurd door een agent van het gouvernement, gelyk het plaats heeft met transportschepen. Het geheele bedrag der kosten zal vervolgens betaald worden door de kolonien, waar zoodanige emigranten ingevoerd worden.

Op het voorstel der deputatie, dat twee gouvernementen transportschepen, groot genoeg om elk 400 emigranten te kunnen vervoeren, gebezigd zouden worden om eene onafgebrokene gemeenschap te houden tusschen Sierra Leona en de West-Indiën, gaf Lord Stanley ten antwoord, dat er drie in stede van twee transportschepen daartoe moeten gebezigd worden.

De deputatie stelde voor Britsch Guiana, Trinidad, Jamaica, Tobago en St. Vincent als de plaatsen, waar de vaartuigen met emigranten zullen aankomen.

Na verloop van vyf jaren, sedert hunne aankomst in de kolonien, of eerder op zekere voorwaarden, moeten den emigranten vrye passage gegeven worden naar Africa, waanneer zy verlangen mogten terug te keeren, enz.

Ingevolge de jongste berigten uit Britsch Indiën was de terugtocht van al de britsche troepen door de vyandelyke bergpas van Khyber op den 7 November geheel volbragt. De eerste afdeeling onder generaal Pollock volbragt deszelfs marsch zonder groote moeijelykheid. De tweede onder generaal M' Caskill was niet even gelukkig, wegens het verzuim om de hoogten van het gevaarlykste gedeelte der bergpas te bezetten. De tot plundering genegene

bergbewoners waren op de loer en bemerkende, dat deze afdeeling in ongelegenheid was, deden in den nacht van den 3 November een aanval op de baggage en voerden een aanzienlyk gedeelte daarvan weg. Gedurende de schermutselingen met hen werden drie officieren gedood en omtrent 100 man gedood en gekwetst, behalve een aantal kampvolgers. Twee stukken geschut vielen in de handen der aanvallers, doch den volgenden dag werd een stuk geschut veroverd alsmede het affnit van het andere stuk. Met deze uitzondering was niets aanmerkingswaardig voorgevallen op den marsch der troepen van Jellalabad naar Peshawur, door de moeijelykste bergpassen in Aziën.

De derde afdeeling, onder generaal Nott, de laatste van het leger, kwam op den 6 November te Jumrood aan, de grens station van het grondgebied der Sikhs.

De terugtocht der Engelschen van Caboul werd voorafgegaan door de geheele vernieling van de vermaarde Bazaar dier hoofdstad. Dit is geschied, om dat dezelve het tooneel was van de mishandeling, gepleegd aan het lyk van Sir Mac Naghten.

Het schynt, dat Akhbar Khan zyn invloed geheel en al in Afghanistan verloren heeft. De moord aan den britschen gezant en het verraad jegens de britsche troepen, in de maand January 1842, heeft hem alle kans ontnomen om ooit weder erkend te worden als het opperhoofd van dat land. Hy heeft de wyk naar Balk genomen.

De voornaamste aanvoerders van de stammen in den omtrek van Caboul hebben Schah Poora, zoon van Schah Soojah, als hunnen Souverein erkend. Om de wille van Schah Poora hebben de britsche generaals, in overeenstemming met elkander, de Bala Hissar onaangeroerd gelaten, ten einde hem die citadel als een toevlugs oord, ingeval van nood, overtelaten.— Schah Poora is een jongeling van 16 jaren. Zyn broeder Futteh Jung, die aanvankelyk, naar het schynt, genegen was de kans te wagen om Souverein van Caboul te blijven, is gelyktydig met de britsche troepen terug getrokken en heeft zich begeven onder de bescherming van de kompanie.

Thans bevinden zich twee zonen van Schah Soojah in het bewind van twee der voornaamste plaatsen in Afghanistan, te weten: Sufter Jung te Candahar en Shah Poora te Caboul. Het groote vraagstuk is thans: hoelang zullen zy, zonder buitenlandschen bystand, zich kunnen staande houden in hunne door de rustelooze stammen benyde bezitting?

Jellalabad, Ali Musjid en de ander eforten in de bergpas van Khyber zyn vernield geworden, ten einde, gelyk de Engelschen zeggen, de Khyberianen te toonen, dat de Engelschen instaat zyn niet alleen dien doortocht te dwingen, maar ook de sterke vestingen in denzelfden te vernielen en naar hunne eigene verkiezing naar Indiën terug te keeren.

Er zyn tropheën van onderscheidene soorten van Caboul gebragt. Onder dezelven bevinden zich 20 stukken geschut, waarvan een zwaar bronzen geschut, hetwelk onvervoerbaar gevonden zynde, op weg achter gelaten was, doch daarna door kapitein Thomas, die met zyne ongeregelde troepen de achterhoede uitmaakte, geborst.

Lord Ellenborough, Gouverneur Generaal van Britsch Indiën, heeft eene order uitgevaardigd, verklarende, dat al de opperhoofden der Afghanen, welke als krygsgevangenen in Indiën zyn, in vryheid worden gesteld, maar vordert, dat voor zy verlof bekomen om naar hun land terug te keeren, zy op het levee van zyne Lordschap te Ferozepore moeten verschynen. Doet

Mohamed alsmede de vrouw van Akhbar Khan behooren onder deze krygsgevangenen.

De *Canton Register* van den 4 October haalt aan het volgende artikel uit de *Friend of China*, van den 29 September, welke te Hong Kong uitgegeven wordt:—

“De monopolie door de Hong kooplieden is ten einde gelopen. Er zyn monsters thee van Nanking door H. M. Plenipotentiaire naar Hong Kong gezonden geworden; de prys van de thee is zeer matig en derzelve kwaliteit, zegt men, is zeer goed. Op den 15 September is het eerste termyn ten bedrage van 6,000,000 dollars betaald geworden.

“De veroverde jonken zyn terug gegeven geworden, en de handel tusschen de Engelschen en de Chinezen heeft een aanvang genomen in den Yang-tse-king.

“De eigenwillige en wederkeerige moord door de Tartaren te Chinkeangfoo is ontzettend. De vaders vermoorden hunne zonen, de moeders hunne dochters, kinderen hunne ouders, en vrienden hunne vrienden onderling; ongetwyfeld zullen de mannen hunne vrouwen ook om het leven gebragt hebben.”

De Kompanie van de oostenryksche Lloyds te Trieste heeft het volgende omstandig berigt publiek gemaakt, betreffende de gemeenschap tusschen Indiën en de Middellandsche Zee over de landengte van Suez en Alexandriën:—

“De oostenryksche brik Pylades, kapitein Feores, is thans van Alexandriën aangekomen met eene groote lading thee, ryst en indigo, regelregt van Indiën te Suez, aangebragt door het oost-indische schip Bengalee en van daar op kameelen naar Cairo vervoerd. Deze daadzaak is van aanbelang in zoo verre, dat het de eerste lading is, welke regtstreeks van Indiën naar Trieste is aangebragt geworden.

“Er worden thans karren met twee wielen gemaakt om koopgoederen van Suez naar Cairo te vervoeren, hetgeen vele onkosten zal bezuinigen. Zoo doende zullen voortaan de koopwaren, bestemd voor de markten van het vasteland van Europa, in stede van de Kaap de Goede Hoop omteven en maanden lang in de pakhuizen van Engeland te blijven liggen, naar Trieste, Livorno of Marseille, binnen den tyd van twee maanden, aangebragt worden.”

De augsburgsche Courant van den 18 December vermeldt, dat Baron Lieven verklaard heeft, dat de keizer van Rusland nimmer den nieuw benoemden Vorst van Serviën zal erkennen, doordien Z. K. M. overtuigd is, dat de jongste omwenteling bewerkt is geworden door buitenlandschen invloed.

Naar luid van brieven uit Weenen, in Londen ontvangen, had de russische gezant by de Porte, de Heer de Boutenieff, de afzetting van den nieuw benoemden Vorst van Serviën en de herstelling van Prins Michael gevorderd, en dat de Divan geweigerd had zyne vordering intewilligen, waarop hy om zyne paspoorten gevraagd had. In de opgemelde Courant wordt dit berigt bevestigd, met byvoeging, dat de Heer de Boutenieff toebereidselen maakte om van Constantinopolen te vertrekken.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkerij van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.